

MIRZYK (1) *sb m*

mirzyk (1), [**mierzyk**].

e jasne.

sg N mirzyk (1). ◇ [A mierzyk.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

*bot. Prawdopodobnie *Apium graveolens* L. a. *Oenanthe aquatica* (L.) Poir.; seler zwyczajny a. kropidło wodne, roślina z rodziny baldaszkowatych (*Umbelliferae*), posiadająca właściwości lecznicze: Apium. Opich/ Mirzyk/ albo kczelnik Eppe. [...] iest rospadzaiące ziele opuchliny y otwarzaiące zatkanie żył y boleści wmiaraiące [!] *FalZioł* I 8b; [APIVM SATIVVM. Piotrułzká. Stephanek [= S. Falimirz] w swoim herbarzu wyłozył Apium, Mierzyk/ niewiém co to za słowo/ áni polłkié áni rufkié/ áni niemieckie: by wždy był wyłozył Opich [...] A wżákże przedsię niedobrze/ bo to słowo Apium, známionuie rozmáitych zioł kilku: przeto trzebá było rozdzielić/ który Opich ten to Mierzyk známionował [...] Gdyż ich ták wiele/ tedy niedobrze wyłozył w herbarzu Mierzyk álbo Opich/ bo niewiedziéc o którym rozumiał *UrządowHerb* 28a (Linde)].*

Synonimy: kczelnik, opich.

AKtt